

Sygn. akt IVU 3264/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 maja 2014r.

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Zielonej Górze

IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Grażyna Śliwa

Protokolant sekr. Katarzyna Łyszczarz

po rozpoznaniu w dniu 16 maja 2014r. w Zielonej Górze

odwołania **M. J.**

od decyzji **Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.**

z dnia 16 września 2013r. (Znak (...))

w sprawie **M. J.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.**

o przyznanie prawa do renty

oddala odwołanie

Sygn. akt IVU 3264/13

UZASADNIENIE

Decyzją Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. z dnia 16.09.2013r. znak (...) odmówiono wnioskodawczyni M. J. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Lekarz orzecznik i Komisja Lekarska Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, po przeprowadzeniu badań kontrolnych uznali wnioskodawczynię za osobę całkowicie zdolną do pracy zarobkowej, zgodnie z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Wnioskodawczyni w odwołaniu skierowanym do Sądu Okręgowego w Zielonej Górze Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych domagała się zmiany zaskarżonej decyzji i przyznania jej prawa do renty, wywodząc, że istniejące u niej schorzenia powodują, iż jest ona osobą częściowo niezdolną do pracy.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. wniósł o oddalenie odwołania powołując się na ustalenia dokonane przez lekarzy orzeczników.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Wnioskodawczyni M. J. urodzona (...), bez zawodu, złożyła w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. w dniu 27.05.2013r. wniosek o przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Na dzień złożenia wniosku o przyznanie świadczenia, wnioskodawczyni nie pozostawała w zatrudnieniu. Ostatni tytuł do ubezpieczenia (zasilek dla bezrobotnych) ustał w dniu 13.10.2010r..

W celu ustalenia, czy wnioskodawczyni jest osobą co najmniej częściowo niezdolną do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji, poddana została badaniu kontrolnemu przez lekarza orzecznika organu pozwanego.

W orzeczeniu z dnia 11.07.2013r. lekarz orzecznik organu rentowego rozpoznał u wnioskodawczyni: zmiany zwyrodnieniowo – dyskopatyczne kręgosłupa bez ograniczenia funkcji, organiczną chwiejność afektywną, nadciśnienie tętnicze, stan po histerektomii.

Lekarz orzecznik organu rentowego uznał, że stwierdzone u badanej schorzenia nie ograniczają jej zdolności do pracy i uzasadnił swoje stanowisko.

(dowód: orzeczenie lekarza orzecznika k. 35 akt orzecznicznych)

Po złożeniu sprzeciwu przez wnioskodawcę, w sprawie wypowiedzieli się członkowie Komisji Lekarskiej ZUS, którzy w orzeczeniu z dnia 09.08.2013r. rozpoznali u wnioskodawczyni:

- zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa bez ograniczenia funkcji narządu ruchu,
- stan po histerektomii w 2006r.,
- nadciśnienie tętnicze,
- organiczną chwiejność afektywną.

Lekarze wchodzący w skład Komisji Lekarskiej ZUS, po analizie przedłożonej dokumentacji medycznej uznali, że wnioskodawczyni jest osobą całkowicie zdolną do pracy fizycznej. Komisja lekarska ZUS uzasadniła swoje stanowisko w sprawie.

(dowód: orzeczenie Komisji Zakładu k. 49 akt orzecznicznych)

Na mocy zaskarżonej decyzji organu rentowego z dnia 16.09.2013r. znak (...) odmówiono wnioskodawczyni prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

(dowód: decyzja ZUS k. 78 a.r.)

Wnioskodawczyni złożyła odwołanie do Sądu Okręgowego w Zielonej Górze Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych.

Sąd na mocy postanowienia z dnia 13.11.2013r. dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy sądowych: neurologa, internisty i ginekologa, którego celem było ustalenie, czy wnioskodawczyni jest osobą co najmniej częściowo niezdolną do pracy w charakterze pracownika fizycznego (wykształcenie podstawowe).

Biegli lekarze sądowi neurolog, ortopeda, internista – kardiolog w opinii sądowo –lekarskiej z dnia 04.02.2014r. rozpoznali u badanej następujące schorzenia:

- chorobę zwyrodnieniową kręgosłupa na tle zmian zwyrodnieniowych i dyskopatycznych bez istotnego upośledzenia funkcji
- nadciśnienie tętnicze,
- łagodne zaburzenia poznawcze,
- arytmie serca w wywiadzie,

- zaburzenia adaptacyjne, depresyjne.

Biegli lekarze w opinii łącznej, po zbadaniu wnioskodawczynie i po analizie przedłożonej dokumentacji medycznej stwierdzili, że wnioskodawczynie jest osobą całkowicie zdolną do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji – pracownika fizycznego. W opinii lekarskiej z dnia 04.02.2014r. były lekarz sądowy specjalista ginekologii i położnictwa rozpoznał u wnioskodawczynie:

- 1) stan po usunięciu macicy z przydatkami z powodu guza przydatków,
- 2) okres przekwitania.

Na podstawie dokumentacji medycznej, wyników badań i po zbadaniu wnioskodawczynie, biegły sądowy, podał że wnioskodawczynie jest osobą całkowicie zdolną do pracy, uzasadniając swoje stanowisko. W ocenie biegłego – dolegliwości okresu przekwitania przy aktualnym nasileniu nie mają wpływu na zdolność do pracy.

(dowód: opinia biegłego k. 13 akt)

W opinii lekarskiej z dnia 04.02.2014r. biegli lekarze sądowi: neurolog, ortopeda, internista – kardiolog rozpoznali u M. J.:

- przewlekły zespół bólowy kręgosłupa bez istotnego upośledzenia funkcji,
- nadciśnienie tętnicze I stopnia,
- arytmie serca w wywiadzie,
- łagodne zaburzenia poznawcze,
- zaburzenia adaptacyjne, depresyjne.

Po zbadaniu wnioskodawczynie i po analizie przedłożonej przez nią dokumentacji, zespół biegłych lekarzy sądowych uznał, że wnioskodawczynie jest osobą całkowicie zdolną do pracy. Biegli nie stwierdzili istotnego ograniczenia ruchomości, a w badaniu neurologicznym nie stwierdzono objawów ubytkowych ani ze strony centralnego, ani obwodowego układu nerwowego. Biegli podkreślili, że badanie (...) kręgosłupa piersiowego, badanie (...) głowy oraz karta informacyjna (...) Szpitalnego w Oddziale Psychiatrycznym nie mają wpływu na ocenę stanu zdrowia badanej.

Biegli lekarze sądowi podali, iż nie jest ona osobą co najmniej częściowo niezdolną do pracy.

(dowód: opinia biegłych sądowych k. 14 – 15 akt)

Odpis opinii biegłych z pouczeniem o możliwości składania zastrzeżeń, otrzymały obie strony. Wnioskodawczynie nie złożyła żadnych zastrzeżeń do opinii biegłych sądowych, ani nowych wniosków dowodowych (k. 29 akt)

W przedmiotowej sprawie kwestią sporną było to, czy M. J. jest osobą niezdolną do pracy w rozumieniu art. 12 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U z 2009r. Nr 153., poz. 1227 ze zm.).

Niezdolną do pracy w rozumieniu ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do przekwalifikowania.

W myśl art. 13 cyt. ustawy – przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowania, co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się:

1. stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji

2. możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne.

Zgodnie z przepisem art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z FUS, renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

1. jest niezdolny do pracy,
2. ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,
3. niezdolność do pracy powstała w okresach wymienionych w ustawie.

W przedmiotowej sprawie kwestią sporną było to, czy wnioskodawca jest osobą co najmniej częściowo niezdolną do pracy zgodnie z poziomem posiadanych kwalifikacji .

W sprawie sporządzona zostały opinie przez biegłych lekarzy sądowych internisty –kardiologa, ortopedy, ginekologa i neurologa, w których żaden biegły nie uznał wnioskodawczyni za osobę częściowo niezdolną do pracy.

Wnioskodawczyni nie złożyła żadnych merytorycznych zastrzeżeń do wniosków opinii stwierdzających, że jest ona osobą całkowicie zdolną do pracy.

Zakres postępowania dowodowego wyznacza potrzeba procesowa, którą stanowi wyjaśnienie faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie.

Ta ogólna reguła określa zakres postępowania , w tym także czas jego trwania oraz dobór środków dowodowych.

Postępowanie dowodowe służy wyjaśnieniu okoliczności spornych i temu celowi jest podporządkowane.

W przedmiotowej sprawie ocena, czy wnioskodawczyni jest osobą co najmniej częściowo niezdolną do pracy należała do biegłych lekarzy sądowych, którzy dokonali oceny stanu zdrowia wnioskodawczyni, uznając, że jest ona osobą całkowicie zdolną do pracy.

Jest oczywiste, że ocena niezdolności do pracy wymaga niezdolności specjalnych i musi znaleźć oparcie w dowodzie z opinii biegłych. Wprawdzie w ramach przyznanej mu swobody w ocenie dowodów, sąd tylko może, ale także powinien uznać opinię jednego biegłego za przekonywującą, a opinię drugiego biegłego zdyskwalifikować, lecz nie może opierać się wyłącznie na własnej wiedzy, oderwanej od specjalistycznej wiedzy medycznej.

W żadnym wypadku opinia biegłego, która Sądu nie przekonała, nie może być weryfikowana, a zwłaszcza dyskwalifikowana, bez posłużenia się wiedzą specjalistyczną (wyrok SN z dnia 15.01.1972r., III CRN 341/72, wyrok SN z dnia 23.05.1986r., IV CR 116/86).

W przedmiotowej sprawie postępowanie dowodowe w sposób jednoznaczny wykazało, że ubezpieczona jest osobą całkowicie zdolną do pracy. Wnioskodawczyni nie złożyła merytorycznych zastrzeżeń do opinii biegłych, nie przedłożyła żadnej nowej dokumentacji leczenia, jak i nie złożyła nowych wniosków dowodowych. W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył, że odwołanie wnioskodawczyni jest niezasadne.

Sąd uznał za wiarygodne opinie sporządzone przez biegłych sądowych różnych specjalności. Zostały one sporządzone fachowo, w oparciu o aktualną wiedzę, a przedstawione w nich wnioski poparte są odpowiednimi argumentami.

Biegli sądowi w należyty sposób wyjaśnili przedstawione przez Sąd zagadnienia, wskazali na czym oparli swe tezy i co stanowiło ich podstawę. Z tych względów Sąd zważył, że opinie biegłych są opiniami wiarygodnymi.

Opinie dotyczące stanu zdrowia wnioskodawczynie zostały sporządzone przez lekarzy specjalistów właściwych do rozpoznanych u wnioskodawczynie schorzeń, są logiczne, spójne i odpowiadają kryteriom przewidzianym w art. 12 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Decyzja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. z dnia 16.09.2013r. jest prawidłowa.

Z tych względów, Sąd działając na podstawie przepisu art. 477¹⁴ § 1 KPC orzekł jak w wyroku.